

de potest. Episcop. allegat. 35. num. 17. Monet. de commutat. ult. volunt. cap. 5. Amavam in l. Nullus, num. 15. C. de decurionib. lib. 10. D. Gonzal. in cap. Si pro debilitate, num. 11. de offic. delegat. ubi quod nec Principis delegatus valet modum ministerium subdelegare, praeter alios, quos dat D. Gonzal. in d. cap. fin. n. 2. de offic. Ordinar.

Verf. Secundo illud fortassis.

20 Decisionem dicti capituli finalis de offic. Ord. procedere favore animarum, scripsit Fachin. controvers. lib. 9. cap. 99. verf. Sextum argumentum.

Ibi: Et praeterea jus hoc absolvendi.

Amplexifumus hanc interpretationem sup. n. 16.

Verf. Primum deducitur.

21 Vide sup. num. 16. & 17. & ibi laudatos quorum plerique tenent, quod hic docuit D. Covar. pro conciliatione capituli finalis de offic. delegat. cum cap. fin. de offic. Ordinarii, & adde quos laudat D. Gonzal. ubi proximè, ibidemque num. 5. infert plura, quae Episcopus potest alii delegare, licet specialiter illi commissã sint ratione officii ac dignitatis.

Ibi: Deinde, & tertio apparet.

22 Quoties causae cognitionem cum facultate absolventi ab excommunicatione committit Pontifex, delegatus subdelegare utramque poterit. Sbroz. de offic. Vicar. lib. 2. quæst. 34. num. 4. Barbofa collect. cap. fin. num. 16. de offic. delegat. assentitur D. Gonzal. in d. cap. Si pro debilitate, num. 11. ubi observat, delegatum Principis subdelegare non posse, quoties ex natura causae, verbis aut mente delegatis constat electa industria personae, Molin. disp. 18. num. 2. verf. Secundum est, Barbofa cum pluribus collect. d. cap. fin. num. 3. de offic. delegat. In dubio tamen non praesumitur electa industria, ut impediri possit facultas subdelegandi, nisi constat de voluntate elegendis, ac delegantis Barbofa numer. 4. cum Sturd. conf. 433. num. 16. Peregrin. var. lib. 1. ad robur. de offic. judic. delegat. n. 8. Ex quibus colligatur electa industria, tradit Barbofa à num. 5.

Ad Num. 6.

23 Jurisdictio voluntaria ex legis, aut canonis commissione proveniens delegari potest, nisi tanti ponderis actus sit, ut per alium exerceri nequeat. Barbofa collect. cap. 3. num. 3. de offic. Archipresbyt. Idem jus erit, si ex privilegio Principis competat ratione officii, aut dignitatis, ut D. Covar. docet hic, et si dissentiant aliqui, sicut refert Sanch. d. lib. 2. disp. 40. n. 13. & quae D. Covar. hic tradit, late prosequuntur Sanch. num. 17. Petr. Barbofa in l. Cum praetor, §. 1. à num. 528. de judic. D. Gonzal. in d. cap. Si pro debilitate, n. 11. & alii quorum meminimus n. 19.

24 Sin autem Princeps per rescriptum actum voluntariae jurisdictionis commiserit etiam nomine muneris, aut dignitatis, subdelegationi locus non dabitur; nam cum ea jurisdictione in executione nudi ministerii consistat; ideo nec Principis delegato licet subdelegare, ut praeter nuper laudatos observant Aloyf. Ricc. collect. decis. part. 4. collect. 1184. Molin. d. disp. 18. numer. 3. Marc. Ant.

Genuenf. in Praxi Archiep. Neapol. cap. 69. num. 6. August. Barbofa collect. cap. fin. num. 14. de offic. delegat. ac praedixi sup. n. 19. Imò hujusmodi merus exequutor, nec delegatus proprie dici poterit. D. Gonzal. loc. praedixi. Sed quid in Legato Sedis Apostolicae specialiter sit constitutum, constat ex cap. ult. §. fin. de offic. delegati, de quo obiter sup. num. 17. in fin.

Ibi: Nam ea ratione obtentum est.

Potestas conferendi Ecclesiastica Beneficia refidet penes Episcopum, vel ejus Vicarium Generalem, cui specialiter sit commissã. Solorzan. de jure Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 13. n. 32. D. Emman. Gonzal. ad Decretal. in cap. Ex frequentibus, n. 2. de institut. & in cap. Constitutus, n. 6. de concess. praebend. Aug. Barbofa collect. cap. Statum, n. 17. de praebend. in 6. Azor. Instit. Moral. part. 2. lib. 6. cap. 25. verf. Decimoquartò queritur, Garcia de benefic. part. 5. cap. 8. n. 80. Nec generale mandatum sufficit cum libera, vel amplissimis verbis conceptum. Garcia num. 118. Flamin. de resignat. Beneficior. lib. 9. quæst. 7. n. 34. Barbofa de potest. Episc. allegat. 54. num. 59. & 60. Molin. diff. tract. 5. disp. 10. num. 9. ubi generaliter agit. Haec autem facultas conferendi debet esse ad universitatem Beneficiorum, non ad certa Beneficia, vel ut certis personis conferantur. Jacob. Sbroz. de Vicar. Episcop. lib. 1. quæst. 53. Garcia cum aliis num. 113.

Nec valebit Episcopus collationem beneficiorum committere alii, nisi suo Vicario generali Tusch. lit. C. concl. 432. num. 8. Barbofa d. n. 17. Sbroz. sup. quæst. 52. Garcia cum aliis num. 119. Illud omnittendum non est, quod licet Vicario generali tribuat Episcopus specialiter potestatem conferendi beneficia, nequibit tamen conferre ea quorum collatio ad Episcopum jure speciali, aut privilegio spectat. Barbofa d. alleg. 54. numer. 62. Azor. lib. 3. cap. 44. verf. Secundo queritur, qui fuscè agit de potestate Vicarii Generalis quoad Beneficia.

Ibi: Sic nec eidem Vicario.

Quae Generalis Vicarius Episcopi exercere non valet, nisi specialiter committantur, tradidit plene Barbofa de allegat. 54. à num. 60. & n. 79. quod nequit aliquem Beneficio privare, ac n. 117. quod illi non licet aut inquirere, aut de causis criminalibus cognoscere. Et utrobique plures refert, atque latius agit idem Barbofa collect. c. 2. de offic. vicarii, in 6. ubi n. 3. observat, Vicarium non prohiberi criminum inquisitionem facere, ut causas ad Episcopum remittat.

Ad Num. 7.

Ad intellectum capituli Ex frequentibus 3. de institution. lib. 3. Decretal. consulas Barbofae collectanea ibi, & ab ipso laudatos, quibus addendus D. Emman. Gonzal. ibidem, qui num. 2. communem amplectitur interpretationem, quod scilicet textus ille procedit in Beneficii collatione facta ad patroni praesentationem; nam vicarius ex generali delegatione, seu commissione absque speciali mandato potest Clericum praesentatum instituere, sicut electum confirmare. Barbofa cum aliis n. 3. Azor. d. cap. 44. verf. Quarto queritur, & verf. Quinto queritur, Garcia de Benef. part. 5. cap. 8. num. 85. D. Gonzal. ubi proximè, Paz in praxi,

praxi, tom. 2. pralud. 3. num. 7. Sbroz. sub. lib. 2. quæst. 70. num. 111. Quintanaduennas lib. 1. Ecclesiasticò, cap. 5. n. 7. Vivian. prax. juris patronat. lib. 12. cap. 2. num. 4. Toudut quæstion. benefical. part. 1. cap. 118. num. 35. qui duo notant, eandem facultatem residere in vicario Capituli, Sede vacante, quod Beneficia, quorum collatio ad illud spectat. Imò idem erit de Beneficiis, quorum institutio, ac confirmatio pertinet ad Episcopum; nam et si Capitulum non valeat conferre Beneficia, quae sunt liberae provisionis Episcopi, nisi urgeat necessitas, non prohibetur tamen instituere praesentatos, aut confirmare electos, tamen institutione, aut confirmatio ad solum Episcopum attineret, ut paulò inferius, in fine hujus numeri docuit D. Covar. cui jungendi Garcia sup. part. 5. cap. 7. à n. 51. Barbofa de potest. Episcop. allegat. 54. num. 182. & 183. Vivian. d. cap. 2. ex n. 10. D. Gonzal. cum plurimis cap. 2. num. 2. cum seqq. ne Sede vacant. aliq. innov. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 13. num. 31. cum seqq. qui n. 33. desiderat, quod Capitulum specialiter hanc facultatem instituendi suo vicario concedat, de quo cogitandum, cum in Vicario Episcopi sufficiat generalis commissio, ut praemissum est.

29 Ideo Capitulum, decedente Episcopo, non succedit in potestatem conferendi Beneficia, quia collatio est de fructibus Episcopatus, qui successori debent reservari, in cuius praedictum cedere, si per Capitulum Beneficia conferri permitteretur: in institutione verò, aut confirmatione haec cessat ratio, quia nulla occasio exercendi liberali atem auferitur Praelecto, sicut in libera collatione, cum ex necessitate teneatur electum confirmare, ac praesentatum instituere. Ita Barbofa collect. cap. 1. n. 4. de institut. in 6.

Ad Num. 8.

30 Inter ceteras jurisdictionis differentias illa recenseatur ab omnibus, quod alia sit contentiosa, & alia voluntaria. Prior, quae versatur in criminibus coercendis, ac forensibus controversiis ubi contenditur, atque disceptatur, redditur in invitos. Posterior in volentes duntaxat exercetur; unde apparet quare utraque jurisdictio sic appelletur. Orasc. l. 2. num. 1. & 2. de offic. Proconf. Aug. Barbofa de potest. Episcop. allegat. 126. num. 4. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 19. à n. 7.

31 Inter ejusmodi jurisdictiones id maxime interest, quod actus contentiosae jurisdictionis extra territorium nec in propriis subditos aliquis valet exercere, nisi Magistratus loci permiserit; voluntaria verò liberè gerit. Solorzan. cum pluribus d. tom. 2. lib. 2. cap. 4. num. 85. Azor. Inst. Moral. part. 2. lib. 6. cap. 25. verf. Decimo queritur, Sanch. de Matrimon. lib. 3. disp. 34. num. 1. Garcia sup. part. 5. cap. 8. num. 128. Carleval. de judic. disp. 2. num. 1158. Bobadilla Politic. lib. 2. cap. 16. num. 187. Tusch. lit. I. concl. 546. num. 8. Cujac. ad tit. ff. de jurisdict. in fin. princip. verf. Est & alia, Vivian. prax. jurispatronat. lib. 8. cap. 1. n. 12. cum seqq. Salgad. de reg. protest. part. 2. cap. 13. num. 31. Actus enim voluntariae jurisdictionis sunt extrajudiciales. Salgad. de retent. Bullar. cap. 10. num. 37. qui tribunal non exigunt, solisque dignitatis insignibus indigent; nam his voluntaria est contenta jurisdictio. Ant. Fab. in ration. l. 2. de offit. Proconf. Tusch. sup. num. 9. Sed & jurisdictio voluntaria potest prorogari iudicis existentis in alieno territorio. Petr. Barbofa

in l. 1. art. 1. num. 184. de judic. Carleval. sup. num. 1159.

Si forte ad actum voluntariae jurisdictionis praecedere opus sit cognitionem causae, hac intra territorium expedita, ille in alieno expediri potest, ut de dispensatione denunciationum ad matrimonium agens resolvit. Sanch. d. lib. 3. disp. 8. n. 6.

Ibi: Unde apparet Episcopum posse.

Quoniam collatio Ecclesiastici Beneficii ad jurisdictionem voluntariam spectat, licet Episcopo in aliena dioecesi beneficia suae provisionis conferre Azor. sup. part. 2. lib. 6. cap. 25. verf. decimo queritur, cum seqq. Sanch. d. lib. 3. disp. 34. num. 1. Tusch. lit. E. conclus. 249. num. 1. Vivian. num. 21. Garcia cum plurimis num. 126. August. Barbofa in cap. Post. electionem, n. 4. de concess. praeb. Toudut. quæst. Benefical. part. 2. cap. 3. §. 7. num. 7. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. Beneficia, verf. Ad novum. Similiter instituere praesentatum, ac electum confirmare licebit Episcopo extra propriam dioecesim existenti. Salgad. de reg. protest. part. 2. cap. 13. num. 31. sicut & alia voluntariae jurisdictionis exercere, quae refert Tusch. d. concl. 249. Videas Garc. ex num. 138.

Ibi: Imò & ipsius Episcopi Vicarius.

Quoniam satis sit controversum, num Episcopi Vicarius habens facultatem conferendi Beneficia, illa uti possit in aliena dioecesi? Et negativam aliqui sustineant, quos refert Sanch. ubi proximè, Garcia num. 127. verior tamen est ac tenenda affirmativa sententia cum plurimis cumulatim per Garciam num. 126. Azorio ubi proximè, Gratian. disceptat. cap. 127. n. 1. Vivian. de cap. 1. n. 24. Sbrozio de offic. Vicarii, lib. 2. quæst. 102. Boer. decis. 30. num. 6. Sanch. cum aliis d. disp. 34. num. 2. Menoch. de arbit. lib. 1. quæst. 43. n. 19. Barbofa collect. cap. Statutum, numer. 15. de praeb. in 6. Idem dicendum de Legato Sedis Apostolicae, qui confert Beneficia provinciae, ad quam mittitur, et si in alia resideat. Azor. ubi nuper, Vivian. num. 25. notatur in cap. Novit, de offic. Legat. Sed est quaestio, an delegatus ab inferiore, qui Princeps supremus non sit, valeat jurisdictionem voluntariam exercere extra proprium territorium delegantis? Inficiantur cum Bartolo Orosc. in l. 2. num. 75 de offic. Proconf. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 18. num. 12. ubi alii Tusch. lit. I. concl. 546. n. 18. Contrà tenent Sanch. cum aliis d. disp. 34. n. 3. Garcia sup. n. 129.

Ibi: Illud tamen est adnotatione dignum.

Si Episcopus, & Vicarius habens facultatem Beneficium idem conferant, nec appareat quae collatio praecesserit, praefertur ab Episcopo provisus Mascard. de probat. concl. 314. num. 2. Barbofa collect. cap. Si a sede, n. 3. de praebend. in 6. Azor. Instit. Moral. lib. 3. cap. 45. verf. Duodecimo queritur, Rebuff. Praxi Benefic. tit. Forma vicariatus, num. 121. Caldas Pereyra de resolution. emptytes. cap. 12. num. 16. Tusch. lit. C. concl. 445. num. 1. Vivian. sup. lib. 12. cap. 5. num. 34. Quod limitatur, nisi provisus à Vicario prius

prius possessionem nanciscatur, juxta caput Si à Sede 31. de præbend. in 6.

Ad Num. 9.

36 Utrum Episcopus residens in Romana Curia possit conferre Beneficia suæ provisionis, ibi existente Papa? Vide apud Gratian. discipulat. c. 127. num. 4. ubi cum aliis ait, quod de stylo non licet Episcopis conferre, quanquam de jure possent: addit tamen Mandosium, qui testatur plures collationes per Episcopos Romæ, præsentè Pontifice factas constituisse: quod ideò sustineretur, quia præsentè superiore, inferior insignia dignitatis deponere debet; sed jurisdictionem retinet. Orosc. ex Bartolo in l. fin. de offic. Proconsul. & hoc in judice ordinario, nam in delegato jurisdictione extinguitur ut distinxit Bartolus communiter receptus. Unde voluntaria jurisdictione etiam in Curia à judice extero exerceri non prohibetur. Nec obest lex finalis de officio Proconsul. quoniam potestas Proconsulis quoad voluntariam jurisdictionem ab exitu urbis initium capiebat, & in reditu evanescebat, l. 2. eod. tit. sic non propter existentiam in urbe, sed ex defectu potestatis Proconsul nec voluntaria jurisdictione uti permittebatur Vide Ant. Fab. in ration. d. l. fin.

Ibi: Illud perfectò minime.

37 Beneficia vacant de jure, & de facto non solum per mortem, sed etiam per resignationem Beneficiorum. Vivian. in praxi jurispatron. lib. 5. cap. 5. mem. 6. atque ibi dicitur vacare Beneficium, ubi fit resignatio; unde si Prælati admittant resignationem in Curia, in ipsa vacabit Beneficium. Tondut. question. beneficiorum. part. 2. cap. 3. §. 2. n. 37. Garcia de benefic. part. 5. cap. 1. à n. 73. & consequenter collatio ad summum Pontificem spectabit, cui reservata sunt Beneficia, quæ in Curia vacant, sive per mortem, sive per resignationem, ex cap. 2. de præbend. in 6. de quo Garcia latè ex n. 68. Tondut. de cap. 3. §. 2. & 3. Azor. Instit. Moral. lib. 6. cap. 34. part. 2. Vivian. sup. lib. 14. cap. 1. & alii apud Barbof. collectan. dict. cap. 2. num. 10.

Ibi: Episcopum in aliena diocesi posse subditis.

38 Episcopis interdictum est Pontificalia munera exercere in diocesi non sua, absque expressâ diocesani Prælati licentia. Trident. sess. 14. cap. 2. de reformat. ubi Barbofa in remission. D. Frass. de Reg. patronat. Indiar. cap. 13. à num. 4. nec possunt etiam subditos Ecclesiasticis Ordinibus insignire, cap. Nullus Primas, 9. quest. 2. Eisdem tamen primam conferre Tonfuram permillum est. Azor. sup. lib. 2. cap. 48. vers. Quarto queritur, cum seq. Diana resol. Moral. part. 4. tract. 4. resol. 143. Bonacin. de Sacram. disp. 3. quest. unic. punct. 2. num. 13. estque opinio communis Theologorum, quos recenset Barbofa de potest. Episcop. part. 2. allegat. 6. num. 15. Ipse verò id Episcopo non licere tenet cum Sanch. Consil. Moral. lib. 7. cap. 1. dub. 5. n. 2. & aliis, in quibus Petr. Barbofa, & Garcia, qui diversa in specie loquuntur, scilicet in Episcopo initiante non subditum primam Tonfuram. Sic D. Covac. & communi priori sententiæ adherere placet, maximè juxta aliam, quæ docet, primam Tonfuram Ordinem non esse, de qua sup. lib. 1. cap. 10. n. 34.

Vers. Caterum ut questionem.

Voluntariam jurisdictionem ex privilegio competentem, extra territorium exerceri non posse, scripsit Orosc. in l. 2. num. 7. de offic. Proconsul. Aug. Barbofa collect. cap. Statutum, n. 8. de præbend. in 6. ubi nostrum Præsidentem unicum laudat auctorem hie: qui sanè contrarium docet impugnans Romani sententiam, & interpretationem, cui enititur opinio, quæ vera non videtur. Tum quia in d. cap. Statutum, minimè probatur, ut D. Covar. ostendit: tum etiam, quoniam de natura hujus jurisdictionis sit, quod ubique extra territorium exerceri possit, nihil refert unde proveniat, nec an debeat restringi, vel ampliari. Sic etiam delegata, quæ odiosa habetur, extra territorium delegantis utitur, delegatus, ut prædixi num. 34. in fin. Gratian. discipulat. cap. 127. num. 21.

Ibi: Ex eo quod in Curia vacaverant.

In hac reservatione propterea quod in Curia Beneficia vacaverint, & non in aliis, facultas conferendi post mensum ad Ordinarios redit: Barbofa ubi proximè, num. 6. & 7. ubi plures laudat, ac subjicit, adhuc post mensum liberum esse Pontifici, re integra, Beneficium conferre, quasi morâ purgatâ.

Ibi: Episcopum jure ordinario collatorem.

Collatio Beneficiorum ad Episcopum spectat, qui de jure habet fundatam suam intentionem ad conferenda omnia, quæ in sua diocesi vacaverint: Azor. sup. lib. 6. cap. 25. vers. Octavo queritur, Tondut. question. beneficiorum. part. 2. cap. 3. §. 7. num. 1. Vivian. in praxi jurispatron. lib. 12. cap. 2. n. 1. & 2. Barbofa cum plurimis de potest. Episcop. allegat. 57. num. 2. D. Frass. non paucis recensitis, de Reg. patron. Indiar. cap. 64. à num. 50. ubi de institutione, Gregor. Lop. in l. 1. gloss. 1. tit. 16. p. 1. Flamin. de resignat. Beneficiorum. lib. 1. quest. 10. à num. 49. & lib. 7. quest. 14. num. 2. Lotter. de re beneficiorum. lib. 2. quest. 2. num. 3. Garcia de benefic. part. 5. cap. 4. num. 4. Quam facultatem Episcopis ab initio nascentis Ecclesiæ Sedes Apostolica concessit. Barbofa cum aliis n. 1. Flamin. d. n. 49.

Ibi: Quia in ea constitutione statutum est.

Controvertitur an caput Statutum 3. de præb. in 6. abrogatum sit per extravagantem 1. eod. tit. inter communi. ubi absque temporis restrictione Beneficia, quæ in Curia vacaverint, Sedi Apostolicæ reservantur, de quo consulas Barbof. & ab eo laudatos in collectan. de cap. Statutum. num. 2. & in d. extravag.

Ibi: Potius foret privilegium id.

Quamvis privilegium debeat stricte interpretari quoad tertii præjudicium, limitatur tamen cum res ex illo reducitur ad terminos juris communis, ut adnotavi sup. lib. 1. cap. 17. num. 137. & 138.

& 138. ubi plures: observat Barbofa eum aliis collect. d. cap. Statutum, num. 13. quod dispositio aliàs odiosa, & restringibilis ampliatur quoties juri communi convenit, ac juxta illud statuit.

Ibi: Præsertim quod ut tertiam.

Adde quæ tradidimus sup. num. 16.

Ibi: Quarto idem textus.

Hæc ratio apertissimè probatur ex l. 1. ff. de offic. ejus cui mandat. & quæ ibi Interpretes adnotarunt.

Ad Num. 10.

43 Si Princeps commiserit sibi reservata, nequit subdelegare delegatus, quanquam aliàs huic subdelegare jure sit permillum, etiam causas meri imperii, ut sentiunt plures apud Farinac. in fragment. lit. D. num. 81. qui & dissentientes refert, D. Gonzal. ad Decretal. in cap. Pastoralis, à n. 8. de offic. deleg. Farinac. n. 87. Sanch. de matrimon. lib. 2. disp. 40. num. 15. nam cum hæc maximi sint momenti, auctoritatem, ac industriam delegati desiderant, & ubi hæc electa est, non datur subdelegationi locus, electioque ex gravitate negotii præsumitur. Tusch. lit. I, concl. 106. n. 10. Molin. de just. & jur. tract. 5. disp. 18. n. 1. Sanch. sup. n. 16. Monoch. de arbitr. lib. 1. quest. 54. à n. 7. D. Gonzal. d. n. 8. & in cap. Si pro debilitate, n. 11. de offic. delegat. Petr. Barbofa in l. Cum Prætor. §. 1. n. 400. de judic. Aug. Barbofa collectan. cap. fin. n. 5. de offic. delegat. & collect. cap. Is cui, n. 3. eod. tit. in 6.

Ibi: At si officio, aut dignitate.

44 Quoties Princeps aliquid de reservatis sibi delegat exercenti magistratum, seu dignitatem, ut eidem facultas concessa perpetuo cohereat, hic poterit subdelegare. Sanch. cum aliis ubi proximè, num. 14. nam ut idem ait, non est delegata, sed ordinaria jurisdictione officio annexa, ut in simili observant Molin. n. 3. Aug. Barbofa collect. cap. fin. n. 15. de offic. delegat. & de potest. Episcop. allegat. 35. n. 17. Amaya in l. Nullus, n. 15. C. de decurion. lib. 10. D. Gonzal. in d. cap. Si pro debilitate, num. 11. Moneta de commutat. ult. volunt. cap. 5. Petr. Barbofa sup. ex num. 530. Sed his refragatur lex 1. ff. de offic. ejus, junctis traditis per Petr. Barbof. n. 416. cum seqq. Ofsuald. lib. 17. cap. 8. lit. O, Fachin. controversiar. lib. 13. cap. 1. ex vers. Secundum intellectum. Cujac. in l. 2. C. que sit long. cons. nam etsi Prætori, aut Magistratui alii causæ alicujus notio specialiter lege, aut Senatusconsulto deferatur, & hæc potestas officio in perpetuum accedat, non fit ordinariæ jurisdictionis, ut possit delegari, sicut habetur expressim in d. l. 1. & animadvertunt Interpretes nuper laudati. Nec aliud colligere licet ex cap. fin. de offic. ordinari. admiffa interpretatione, de qua sup. num. 16. Unde quoad juris disputationem communis sententia difficilis redditur.

Vers. Superest modò hoc in loco.

45 Quin delegatus Principis valeat subdelegare, nemini dubium est, ut iuribus, ac Authoribus cumulatis docet D. Gonzal. sup. n. 5. nec justa causa desideratur, ut adversus alios tenet idem Gonzal. num. 12. & 13. Rursus delegatus ab inferiore nequit regulariter subdelegare, l. More 5. de jurisdic. Tusch. lit. D, concl. 150. n. 12. Molin. sup. disp. 15.

num. 1. D. Gonzal. num. 6. & 11. Farinac. in fragment. lit. D. num. 83. Petr. Barbofa num. 281. Morla Empor. Jur. tit. 2. quest. 15. per tot. Cujac. in d. l. More, August. Barbofa collect. cap. Cum causam, n. 5. de appellat Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 26. num. 50. Orosc. in l. Legatus, num. 1. de offic. Proconsul. Ofsuald. lib. 17. cap. 8. lit. M. Quam regulam ex communi opinione ampliat noster Præfex, etiam si apud delegatum lis fuerit contestata, cui accedunt Farinac ubi proximè, Clar. in praxi, §. fin. quest. 41. num. 2. D. Gonzal. num. 14. Contrà tamen tenent Morl. n. 8. Cujac. lib. 1. quest. Papin. in l. 5. de offic. Proconsul. Azeved. ad tit. 9. lib. 3. Recopilat. in princip. n. 19. Orosc. sup. num. 14. atque ita decisum est l. 19. tit. 4. p. 3. ut observant D. Gonzal. & alii nostrates. Judex verò conservator, etsi Pontificis delegatus, non subdelegat D. Gonzal. ubi proximè, D. Frass. cum pluribus de reg. patron. Indiar. cap. 80. num. 42. similiter nec ille, cujus arbitrio causa, aut negotium committitur. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 54.

Ibi: Quidam responderunt, textum.

An delegatus à Legato Pontificis subdelegare valeat, questionis est. Affirmant Azor. Instit. Moral. part. 2. lib. 5. cap. 31. vers. Quinto queritur, Orosc. num. 6. Infiandur Molin. sup. vers. Excipitur, Farinac. n. 85. Azeved. num. 16. Cevall. comm. quest. 314.

Ibi: Ad exemplum Legati Proconsulis.

Delegatus à Legato Pontificis differt à Legato Proconsulis; nam ille delegata, hic ordinaria utitur jurisdictione: ideo nil mirum si unus valeat delegare, & alter subdelegare prohibeatur, juxta communes juris regulas. D. Gonzal. ubi sup. n. 16. Farinac. ubi proximè, Fulgos. in l. Legatus, de offic. Proconsul. Alciat. in rub. de offic. Ordinar. in 6. Molin. ubi proximè, Orosc. sup. num. 3. ubi quod ut delegatus à lege subdelegat. Vide infra, n. 52.

Ad Num. 11.

Legatus Proconsulis proprio jure habebat jurisdictionem à lege, quæ præmissa lectione Proconsulis, illam immediate conferebat, sicut in Proprætoribus hodie, ac Vicariis Generalibus Episcoporum contingit, de quibus sup. num. 13. & 14. Imò Proconsules constituere Legatos cogebantur. Hoc observant Cujac. lib. 7. observat. cap. 21. & in l. More, de jurisdic. Ant. Govean. in l. 1. de jurisdic. & variat. lib. 1. cap. 6. Orosc. & D. Gonzal. ubi proximè, Wefembec. paratit. ad tit. de offic. Proconsul.

Ibi: Idem profectò constat.

Legatus Proconsulis ad universitatem causarum jurisdictionem obtinebat, qua propter ipsam delegare jure permittebatur. Orosc. in d. l. Legatus, num. 4. Molin. ubi sup. nam hic Legatus munus publicum exercebat; ac ex Senatus voluntate Proconsuli dabatur adjunctus, qui vices ejus gereret, cum omnia per se obire non valeret. Cujac. & Wefembec. sup. Delegatus ad universitatem causarum pro Ordinario habetur, ut possit unam